

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **S., a.s., R.**, proti povinnému **K. Š.**, bývajúcemu v P., o vymoženie **8 776,70 Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp.zn. Er 519/00, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. L. B., Exekútorský úrad B., proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 31. marca 2003 sp.zn. 4 Co 491/02, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie súdneho exekútora **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bardejov uznesením z 21. júna 2002 č.k. Er 519/00-10 exekučné konanie zastavil a oprávnenému uložil povinnosť súdnemu exekútorovi nahradiť trovy exekúcie 1 450 Sk do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Krajský súd v Prešove na odvolanie súdneho exekútora uznesením z 31. marca 2003 sp.zn. 4 Co 491/02 odvolanie súdneho exekútora odmietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie súdny exekútor, domáhal sa jeho zrušenia spolu s uznesením okresného súdu v časti rozhodnutia o trovách exekúcie a žiadal priznať mu trovy exekúcie v ním uplatnenej výške. Dovolanie odôvodnil tým, že konania súdov sú postihnuté vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pričom súdy nesprávne posúdili právne postavenie súdneho exekútora, keď ho vylúčili ako

účastníka pre určitý úsek konania, t.j. pre konanie vo veci trov exekúcie. Súdny tiež nesprávne posúdili priebeh exekučného konania ak nedôvodne rozhodli o krátení trov exekúcie.

V súlade s ustanovením § 372i ods. 3 O.s.p. (zákona č. 99/1963 Zb. v znení zákona č. 353/2003 Z.z.) konania o odvolaní a dovolaní, o ktorých odvolací súd alebo dovolací súd nerozhodol do nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa dokončia podľa doterajších predpisov. Dovolanie bolo v danej veci podané 9. júla 2003, dovolací súd preto v dovolacom konaní postupoval podľa Občianskeho súdneho poriadku v znení do 31. augusta 2003 (ďalej len O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) alebo uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia podľa § 268 ods. 1 písm.g/ a h/ (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Dovolateľom je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo odvolanie odmietnuté, teda také uznesenie, ktoré nevykazuje znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Jeho dovolanie preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou

z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p., ale zaoberal sa i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Vady konania uvedené v ustanovení § 237 O.s.p. však dovolateľom namietané neboli a ani dovolacím súdom neboli zistené.

Pokiaľ súdny exekútor svoje dovolanie odôvodnil tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci ako aj, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, treba uviesť, že inú procesnú vadu (§ 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné); samotná táto vada ale prípustnosť dovolania nezakladá. Taktiež nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.) je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne posúdenie veci ale tiež prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v týchto ustanoveniach upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodit' z ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. a v dovolacom konaní nevyšlo najavo, že by konanie na súdoch nižších stupňov bolo postihnuté vadami uvedenými v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie súdneho exekútora podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

Dovolací súd o náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie § 146 ods. 2 O.s.p., pretože oprávnenému v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. júna 2008

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :